

Док други славе лажне митове Срби се одричу својих историјских завета!

Од ВИДовдан
- 7. октобра 2017.

Овог месеца у Словенији се одржавају шести по реду председнички избори откако је ова бивша југословенска република стекла независност.

Оно што је посебност ових избора је чињеница да се на њима међу чак 9 кандидата нашао и представник покрета „***Зедињена (Уједињена) Словенија***“ који у свом званичном програму заговара „***уједињење словеначких земаља***“ односно уједињење свих територија на којима живе Словенци. Кандидат овог покрета јавно заговара **припајање хрватске Истре и аустријске Корушке Словенији** тврдећи да су то земље које чине „***националну окосницу и државотворни мит словеначког народа***“.

Зашто је ово занимљиво?

Занимљиво је зато јер нам показује да се чак и у једној држави попут Словеније у политичком животу отворено говори о постојању историјске државности и националних митова на којима народи граде свој идентитет.

У Хрватској се чак и на нивоу званичне државне политике заговара теза да је „**хрватска нација**“ на овим просторима аутохтона и да је хиљаду година представљала кључну брану Западне Европе од најезде Турака.

Шиптари отворено тврде да су потомци древних Илира које су Словени протерали у старе гудуре Албаније, а **Македонци** увелико промовишу тезу да су заправо потомци Александра Великог.

Подсетићу и на мит о краљу Артуру на којем **Енглези** већ вековима граде своју националну самобитност иако у историјској науци скоро па да **нема дилеме да је реч о фалсификату и измишљеној причи.**

Видимо да док многе околне па и велике европске нације у јавности форсирају сопствене митоманске идеје без упоришта у историјским чињеницама Србија, која реално у великој мери свој Косовски мит темељи на историјским фактима, тај мит олако одбацује, па чак толико да му се на неки начин већ и руга.

Та потреба да будемо оно што нисмо и да тежимо ка оном против чега смо се кроз историју увек борили је највеће достигнуће тзв. проевропске, квази-грађанске елите. Оне елите која нема ништа аутентично и национално у себи већ је вештачки производ насилне вестернизације српског друштва. Антисрпске захтеве те елите данас најватреније заговарају они представници политичког живота који су учествовали у стварању штеточинског петооктобарског култа чија највећа тековина су идеологија самопорицања и аутодеструкција националног идентитета.

Докле ће се од Срба захтевати да се одрекну темеља своје државности, језгра своје колективне народне свести, сржи онога што их чини великим историјским народом? Докле ће се од Срба захтевати да се зарад магловитих обећања економски и духовно пропале Европе дистанцирају од својих корена?!

Докле ће други слободно пропагирати своје великодржавне пројекте за које чак ни немају историјско утемељење, а српски народ убеђивати да је нешто што је његово, веродостојно, за шта постоје историјски докази, само мрачни мит, којег се он мора што пре и под хитно одрећи?!

Нама не треба промена свести већ њена обнова.

Опстати нећемо ако се прилагодимо и усвојимо туђе већ ако у себи **обновимо оно што је наше – слободарски дух и Косовски завет.**

Мр Данијел Игрец

ВИДОВДАН